

var baggrunden for, at De Forenede Stater officielt foreslog, at det indeværende årti skulle betegnes som „Ti års udvikling under FN“.

Den jugoslaviske repræsentant (Popovic) understregede nødvendigheden af en overenskomst, der lagde loft over militærbudgetterne, og at anvende en nærmere aftalt procentdel deraf til et internationalt formål, specielt et fond til bistand for underudviklede lande.

Adskillige talere i debatten var tilhængere af et udviklingsfond under FN. Den danske repræsentant (Krag) støttede tanken om et kapitaludviklingsfond, og sagde, at dersom det blev dannet, ville Danmark overveje en forøgelse af sine bidrag til det udvidede tekniske bistandsprogram og specialfonden.

6. Andre spørgsmål.

I generaldebatten omtaltes også spørgsmålet om Kinas repræsentation, om hvilket den danske repræsentant (Krag) udtalte, at han troede, at Peking-regeringens optagelse vil åbne nye muligheder for kontakt og forhandling.

Endvidere omtaltes Congo-spørgsmålet, Alger, Cuba-spørgsmålet, Palæstinaflytningene, Kuwait og spørgsmålet om eventuelt at flytte De forenede Nationers hovedkvarter til Berlin, Wien eller Genève.

Generaldebatten fandt sted samtidig med, at arbejdet i komiteerne var begyndt, og en del af emnerne fra generaldebatten blev i komiteerne taget op til udførligere behandling.

Valg af en midlertidig generalsekretær.

I henhold til en af 14. generalforsamling vedtaget resolution nedsatte generalsekretær Hammarskjöld et otte-mands udvalg af eksperter til sammen med ham at gennemgå sekretariatets virksomhed og organisation og eventuelt fremkomme med forslag til forbedringer og besparelser.

Spørgsmålet om indretningen af den øverste ledelse af sekretariatet blev blandt andre problemer behandlet i den af udvalget afgivne rapport.

Under 15. generalforsamling fremsatte ministerpræsident Krushchev sin plan om at erstatte generalsekretærembedet med et tre-mands direktorium, og således, at de tre

grupper af stater i FN — socialistiske, vestlige og neutrale — hver skulle udpege en direktør. De tre direktører skulle have veto, og baggrunden for forslaget var, at Sovjetunionen fandt, at FN-administrationens virksomhed var ensidigt bestemt af vestlige interesser, og at den kommunistiske blok i øvrigt var imod FN's Congo-politik i Hammarskjölds opfattelse.

I juni 1961 udsendte generalsekretæren en kommentar til udvalgsrapporten, hvori han bl. a. foreslog en reorganisation af sekretariatets ledelse, dog ikke af selve generalsekretærembedet. Han erklærede sig enig i det synspunkt, at sekretariatet, og især dets øverste trin, efterhånden skulle tilpasses FN's skiftende medlemsskab og behov. Han var endvidere enig i det af nævnte udvalgs rapportør fremhævede, at generalsekretæren, der i henhold til pagten er den eneste valgte embedsmand i organisationen, alene har ansvaret for den måde, hvorpå de af FN-forsamlingerne vedtagne beslutninger føres ud i livet af ham og hans stab; og at det af hans ansvar følger, at hans syn på organiseringen af sekretariatets øverste stab, hvis medlemmer han udvælger og ansætter og arbejdsopgaver han fastlægger, må være det bestemmende princip. I denne forbindelse henviste generalsekretæren yderligere til, at organiseringen af sekretariatets arbejde efter pagtens art. 97 og 101 udelukkende er generalsekretærens ansvar, naturligvis inden for de grænser, der sættes ved generalforsamlingens finansielle vedtagelser.

Generalsekretær Hammarskjöld foreslog dernæst, at man skulle bevare et „øverste trin“ i FN-sekretariatet, men at de øverste embedsmænd skulle grupperes i to kategorier: den ene med „politiske“ og den anden først og fremmest med „administrative“ funktioner. I den ene skulle titlen: Assisterende Generalsekretær anvendes, i den anden: Under-Generalsekretær, og der skulle ingen rangforskel være mellem de to kategorier. Der skulle ved besættelsen af stillingerne tages geografiske hensyn både separat for førstnævnte kategori og for de to kategorier samlet. Antallet af Assisterende Generalsekretærer skulle være fem, udvalgt efter et bredt geografisk hensyn, og de skulle være politiske rådgivere. Generalforsamlingsager henholdsvis sikker-